

v této době ani civilním státním zaměstnancem, ani takovým veřejným zaměstnancem, jaké předpokládal předpis § 4 zákona čís. 457/1919 sb. z. a n. Dovolání marně se pokouší z toho, že žalobce byl v ruských le-
giích přidělen k vojenské službě železniční, dovoditi, že prý tím jeho vojenská služba nabyla povahy veřejné služby, již má na mysli § 4 cit. zák. Avšak ani ze zákona ze dne 7. dubna 1920, čís. 222 sb. z. a n., ani z předpisu § 12 prov. nař. k němu ze dne 22. prosince 1920, čís. 666 sb. z. a n., který upravuje zcela jiný právní poměr, totiž započtení služby vojenské, nemůže žalobce dovoditi sporný nárok, by mu byla započtena válečná půlletí jako civilním státním zaměstnancům, a žalobce ani v odvolacím spise srozumitelně neuvedl, jak odvozuje svůj právní nárok z těchto předpisů a v čem spatřuje nesprávnost právního úsudku prvního soudu. Nezabýval-li se tedy odvolací soud v napadeném rozsudku podrobněji nejasnými vývody odvolacími o této otázce, nelze mu to důvodně vytýkati a naprosto nelze výtkou neúplnosti právních úvah v rozsudku opodstatniti dovolací důvod podle čís. 2 § 503 c. ř. s., který předpokládá vadnost odvolacího řízení. Není proto v tomto směru dovolání provedeno po zákonu. Dovolatel však ani v dovolání nedoličuje, v čem napadené rozhodnutí odvolacího soudu jest nesprávné s hlediska předpisů zákona čís. 222/1920 a prov. nař. 666/1920 sb. z. a n., ač podle § 506 druhý odstavec c. ř. s. bylo jeho povinností, by to bez rozvláčnosti vyložil. Z dovolávaných předpisů však jeho nárok dovoditi nelze, jak bylo již shora vzpomenuto.

Čís. 9344.

S přivolením vlastníka mohou býti zabaveny jeho věci pro pohledávku za jinou osobou. Ten, kdo nabyt později zástavního práva na věcech, zabavených dříve pro pohledávku za nevlastníkem, nemůže se domáhati přednostního práva na uspokojení z výtěžku za prodané věci z důvodu vlastnického práva svého dlužníka.

(Rozh. ze dne 8. listopadu 1929, Rv I 293/29.)

Žalovaná firma zabavila v exekuci proti Emilu K-ovi tytéž věci, jež napotom zabavila žalující společnost v exekuci proti Emilii K-ové. Žalobou, o niž tu jde, domáhala se žalující společnost na žalované firmě, by bylo určeno, že žalobkyni přísluší nárok na přednostní uspokojení ze zabavených věcí, tvrdíc, že zabavené věci byly vlastnictvím Emilie K-ové, nikoliv Emila K-a. Procesní soud první stolice uznal podle žaloby, o d v o l a c í s o u d žalobu zamítl. D ů v o d y: Žalobou podle § 258 ex. ř. lze uplatňovati smluvní právo zástavní nebo právo přednostní zakládající se pravidelně na zákonném právu zástavním, ale o takový případ tu nejde, neboť žalobkyně jest vymáhající věřitelkou, která na věcech nabytá exekučního práva zástavního a to později než strana žalovaná. Žalobkyně opírá žalobu o to, že vlastníci zabavených a pak prodaných věcí byla Emilie K-ová, nikoli Emil K., proti němuž žalovaná

strana exekuci provedla a proti němuž zabavila věci, které pak zabavila strana žalující v exekuci proti Emilii K-ové. Otázka vlastnictví a nepřipustnosti exekuce vedené na věci stranou žalovanou v řízení proti Emilii K-ové může z důvodu vlastnického práva třetí osoby vyřešena býti jen ve sporu, který by mohla vyvolati Emilie K-ová žalobou podle § 37 ex. ř. jako vlastnice věci, nemůže však jeden exekuční zástavní věřitel napatati exekuční zástavní právo jiného věřitele z důvodu, jež může uplatňovati jen třetí osoba mimo exekuční řízení.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolání.

D ů v o d y:

Pokud se týče právního posouzení věci, jde v podstatě o řešení otázky, zda dovolatelka jest vůbec oprávněná uplatňovati, že věci, které byly zabaveny pro žalovanou v exekuci proti Emilu K-ovi a později zabaveny pro dovolatelku v exekuci proti Emilii K-ové, patří do vlastnictví této, a že tudíž exekuce vedená žalovanou na tyto věci jest nepřipustná. Tuto otázku jest zodpověděti záporně. Jen Emilie K-ová by byla oprávněna uplatňovati nepřipustnost exekuce podle § 37 ex. ř. Tohoto práva mohla se vzdáti i mlčky tím, že ho neuplatňovala. Podle § 456 a 1368 obč. zák. může i cizí věc s přivolením vlastníka býti dána do zástavy, a není překážky, by s přivolením vlastníka nebyly zabaveny i jeho věci pro pohledávku proti jiné osobě, by na nich bylo nabyto platně exekučního práva zástavního. Ačkoliv tudíž zabavené věci nepatřily Emilu K-ovi, nabyta na ně žalovaná práva zástavního a dovolatelka, která později nabyta práva zástavního na tytéž věci, není oprávněna, domáhati se přednostního práva na uspokojení z výtěžku za prodané věci z důvodu práva vlastnického Emilie K-ové (srovnej rozh. Gl. U. 7138).

Čís. 9345.

Stavební ruch.

Není podstatnou náležitostí čekatelského poměru, by čekatel bydlel v domě, k němuž chce nabýti vlastnického práva. S podstatou čekatelského poměru jest slučitelné, by bydlení v rodinném domku o dvou malých bytech bylo mezi účastníky upraveno tak, že družstvo pronajme čekateli jen jeden byt a druhý byt samo pronajme jinému svému členu, který se tím stává nájemníkem družstva, nikoliv podnájemníkem.

(Rozh. ze dne 8. listopadu 1929, Rv I 1610/29.)

Žalobce, čekatel rodinného domu čís. 3, připsaného knihovně stavebnímu družstvu, dal žalovanému výpověď z bytu v domě čís. 3. K námitkám žalovaného p r o c e s n í s o u d p r v é s t o l i c e výpověď zrušil. D ů v o d y: Rozhodujícím pro spor jest, zda je žalovaného pokládati za nájemce stavebního družstva, či za nájemce žalobcova, a, zda rozhodnutí čís. sb. 7570, na které se žalobce odvolává, lze použiti i na tento